

„JÉZUS KRISZTUS TEGNAP ÉS MA, ÉS MINDÖRÖKKÉ UGYANAZ.“
(Zsid.13:8)

KÖRLEVÉL

December 2010

Teljes szívből köszöntelek mindnyájatokat világszerte, szeretett testvéreim és szeretett testvérnők, az 1.Thess. 2:13-as verssel:

„... ezért mi is szüntelenül hálát adunk az Istennek azért, hogy amikor átvettétek az Istennek általunk hirdetett Igéjét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Istennek a beszédeként, aminthogy valóban az, és annak ereje munkálkodik is bennetek, mióta hívőkké lettetek“

Hálás szívvel mondhatom, hogy elhivatásom óta a mindenható Isten, majdnem egy fél évszázad óta elkísért 155 órszágba az én missziói utazásaimon, közöttük tizenöt iszlám köztársasági országban is. Mint Eliézer esetében úgy nekem is mindig kegyelmet adott utazásaimon (1.Móz.24) és valmennyi népek és nemzetek közül olyan embereket hívott el, akik bibliai hívők lettek. Mindazok, akik a menyasszony-gyülekezethez számláltatnak, a kúthoz jöhetnek, úgy mint Rebeka is, hogy ihassák az élet vizét és magukhoz vehessék az élet kenyerét. Maga a szent Szellem vezeti be őket az örök Igazságba az Igehirdetés által.

Ábrahám napjai óta Isten nemcsak az Izráel útját jelezte ki előre, hanem éppenúgy a gyülekezet útját is. Ábrahám által, aki hitt Istenben az első találkozástól és engedelmes volt (1.Móz.22:1-19), lesznek a föld összes nemzetségei megáldva: „Megáldom a téged áldókat, s megátkozom a téged gyalázókat. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.“ (1Mó.12:3; Róma 4:17; Gal.3:6-14 s.m.). Az Ézsaiás 49:6-ban olvassuk: „Kevésnek tartom, hogy az Én szolgám légy, csak azért, hogy Jákób törzseit helyreállítsam és a megmentetteket Izráelből újra visszatérítsem; nem, kijelöllek téged a pogányok világosságává, hogy eljusson szabadításom a föld végső határáig.“

Isten kezdettől fogva középpontba helyezte azt, ami Vele összeköt, tudniillik a hitet és az engedelmességet. A hitetlenség és az engedetlenség a kiválasztottakat is elválasztja Istentől. Ezt láthatjuk úgy az Izráel népén mint a gyülekezeten is. Akkor hiábavalóvá válik a hívők minden imádsága. Az Ő szövetséges népéről Izráelről maga az ÚR mondta ezt: „Ez a nép csak ajkával tisztel engem, a szíve azonban távol van tőlem. De hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberi szabályzatok.“ (Máté 15:8-9).

Jeramiás próféta által így szól az ÚR Isten: „... Hallgassatok az Én utasításaimra, akkor Én Istenetek akarok lenni, ti pedig az Én népem lesztek; tegyétek szívetek ügyévé az egész úton azt, amit parancsolok nektek, hogy jó dolgotok legyen.“ (Jer.7:23), és figyelmeztet is: „Hogyan mondhatjátok:»bölcsek vagyunk, de hiszen tulajdonában vagyunk az isteni törvénynek!« Természetesen! de hazugsággá tette ezt az írástudók hazug tolla!“ (Jer.8:8).

Ilyen Igeversek áthatják szívünket mint egy döfés: Ott ahol emberi szabványok és saját hitvallomások vannak felállítva, minden imádat hiábavalóvá válik. Mert az ÚR maga azt követeli, hogy az igazi imádók Istent Szellemben és Igazságban imádják. Ez egy isteni előírás. „De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádók Szellemben és Igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádozókat keres magának. Az Isten Szellem és akik imádják Őt, azoknak Szellemben és Igazságban kell imádniuk Őt“ (János 4:23-24). Ez szószoros értelemben halálosan komoly: igaz imádat csak azok részéről válik lehetővé, akik az Igazság beszédében és Isten Szellemben találtak. Pontosan megfigyelve az összes emberi sajátosan kigondolt imádat értéktelen és hiábavaló, mert tulajdonképpen mindenkinek megvan a saját tanítása, az ő saját eszme-irányzata és a saját hitvallása, amely után

irányodnak (Márk 7:6-9). Ez ma minden egyes egyházra érvényes, minden egyes hitfelekezetre, minden egyes vallás-irányzatra, mert hiszen mindnyájan messze eltávolodtak az eredeti bibliai gyakorlattól és Igehirdetéstől és ehelyett felállították az ő saját elméleti tantételeiket és dogmáikat.

Isten előtt azonban csak a személyes hit jön számításba, párosítva egy személyes üdv-átéléssel, úgy mint az Ábrahám esetében is. Az élő hit Isten ígéreteiben van lehorgonyozva, és engedelmisségre vezet és összeköt bennünket Istennel. Az első Szövetségekötésnél (ÓT) változatlan maradt a szív, Isten beszéde kötáblákra lett írva. Az Új-szövetségben, Isten egy új szívet, egy új Szellemet – a Szent Szellemet – és az új, isteni, örökéletet ajándékozza mindazoknak, akik az elvégzett áldozat révén, hisznek Jézus Krisztusban az üdvrejtés élménye által, a tökéletességre vitt megváltás révén. De hiszen ma is az egyedüli biblikus hitről és a tökéletes engedelmisségről van szó, Istennel és Isten beszédével szemben.

Ma pedig tanúságul hirdetik az összes népnek az örökérvényes, Isten eredeti Evangéliuma, úgy amint az apostolok is hirdették azt a mi feltámadott URUNK megbízásából (Máté 24:14). Mindazok, akik engedelmeskednek Isten hívásának, visszavezettetnek a kegyelem idő végén a kezdethez, az apostolok tanításához. Ez az egyedüli igaz bibliai alapzat (Ap.Csel.2:42; Efézus 2:20). Az Új-Szövetségben csak az teljesedik be, amit megígért Isten az ő prófétái által az egész Ó-Testamentum folyamán és a mi a szent Írásokban lett leírva. Péter apostol így hagyta meg nekünk: *„Ennélfogva le lett leplezve előttük, hogy nem magunknak, hanem nektek szolgálnak azokkal, amikről most az evangélium hirdetői prédikálnak nektek a mennyből küldött Szent Szellem által, és amikbe angyalok vágyakoznak beletekinteni”* (1.Péter 1:12).

Isten már a világ megalapítása előtt eleve elhatározta az Ő üdvhatározatát. Ő fiakat és leányokat akart, evégett az Ő kinyilatkoztatása a Fiúban, az Elsősülöttben sok atyafi között, egyedül Őáltala kaptuk a fiúságba való átültetést (Gal.4:4). Isten ígéreteket adott, amelyeket kezdettől fogva beteljesít; olyanokat is, amelyek most teljesednek be Jézus Krisztus visszajövele előtt. Istennek valamennyi gyermekei olyanok, mint Izsák, az ígért gyermekei, ők elhiszik az ígért beszédét és részeseivé lesznek az ígért Szellemének (Róma 9:8; Gal.4:28; Efézus 1:13).

Most kihívja Isten a menyasszony gyülekezetet valamennyi népek és nemzetek közül és bevezeti őket az Ígért beszédébe, hogy ezáltal előkészítse őket a Vőlegény eljövételére.

A menyasszonnyal kapcsolatos eljövétel

Most az ÚR a második eljövetele várható, ám az Új-Testamentumban tizenkilencszer visszajövetelként van leírva. Az ígért erre nézve a mi szeretett URUNK és Megváltónk ajkáról hangzott el; ez pedig a János 14-ben van leírva: *„... elmegyek helyet készíteni a számotokra. És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol Én vagyok, ti is ott legyetek.”* (2.vb-3).

Az Ő első és második eljövételéről a következőket olvassuk a Zsidók 9:28-ban: *„... úgy a Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye; másodszor majd a bűn hordozása nélkül fog megjelenni azoknak, akik várják őt üdvösségükre.”* Ámen!

Péter apostol azt írja ehhez a témához a 2.Péter 1:16-ban: *„Mert nem kitalált meséket követtünk, amikor megismertettük veletek a mi URUNK Jézus Krisztus hatalmát és visszajövetelét, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének”* (Máté 17; Márk 9).

Jakab apostol buzdít az 5. fej.7. versében: *„Legyetek tehát határozott türelemmel, testvéreim, az ÚR visszajöveteléig! Vegyétek fontolóra: a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.*

Pál apostol egyedül a Thessalónikabeli gyülekezetnek háromszor is írt erről a fontos témáról: *„Igen, Ő erősítse meg a szíveteket és tegye feddhetetlenné a szent életben, a mi Istenünk és Atyánk színe előtt, amikor a mi URUNK Jézus Krisztusunk eljön minden Ő szentjeivel (azokkal akik a Krisztusban elaludtak) együtt!”* (1.Thess.3:13).

„Mert ha bizonyosan hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is éppoly bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, a Vele való egyesítésre. Azt pedig az ÚR Igéjének az alapján

mondjuk nektek, hogy mi akik élünk, és megmaradunk az ÚR eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert mihelyt felhangzik az Ő riadó hangja, mihelyt hallatszik a főangyal szava és az Isten harsonája megszólal, maga az ÚR fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak.” (1.Thess.4:14-16).

„Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti szellemeteket a ti lelketekkel együtt és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi URUNK Jézus Krisztusunk visszajövetelére” (1.Thess.5:23)

Branham testvér menyasszony gyülekezettel kapcsolatosan Krisztus három eljöveteleéről beszélt:

„Ő eljött egyszer, hogy megváltsa az Ő menyasszonyát.

A következő alkalommal eljön, hogy felvegye az Ő menyasszonyát az elragadtatásban.

Az ezeréves békebirodalom felállítására pedig újra eljön az Ő menyasszonyával együtt”
(27.04.1961)

A Máté 25:1-10 –ben az Ő Vőlegénykénti eljöveteleéről van szó: „Imé, jön a Vőlegény!, Jöjjetek a fogadására!” Azok akik a Jézus Krisztus visszajövetelekor készenlétben lesznek, az okos szűzek, ők képezik a menyasszonyt akik bemennek a Vőlegénnyel a menyegzői vacsorára (10.v).

A Jelenések 19:7-ben olvassuk: „Hadd örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük tisztelve Őt, mert eljött a Bárány menyegzője, és az Ő menyasszonya elkészítette magát.”

A Jelenések könyve utolsó fejezetéig ismételten a menyasszony van a középpontba állítva. A 21:2-ben ez áll írva: „És láttam az új várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve ...”

„És jött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, telve a hét utolsó csapással, és így szólt hozzám: »Jöjj, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét'«” (9.v).

Az utolsó fejezetben végülis szemünk elé van tárva a Vőlegény és a menyasszony tökéletes hasonlósága és egyetértése: „És a Szellem és a menyasszony így szól: »Jöjj!«, és aki csak hallja, az is mondja: »Jöjj!«, és aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye, az élet vizét ingyen!” (17.v).

Közvetlenül azután, úgy mint a kezdetben is, egészen a végén mégegyszer a komoly figyelmeztetés következik éspedig, hogy ennek a prófétálás könyvének a Szavaihoz, és ahhoz ami abban írva áll, semmit nem szabad hozzátenni (Jel.22:18-19; Jel. 1:1-3).

Más eljövetelek

A Máté 24:29-30 –ban azt mondta a mi URUNK: „Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig a nap elsötétedik, a hold pedig elveszíti fényességét; a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóerői megrendülnek. És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel.”

Ez az eljövétel az elragadtatás utáni időszakra esik, sőt a nagy nyomorúság utáni időszakra és semmi köze nincs a menyasszony gyülekezethez. Ez közvetlen összeköttetésben áll a hatodik pecséttel, amely bevezeti az ÚR napját. Ott ugyanis ez áll írva: „Továbbá láttam, amikor a Bárány feltörte a hatodik pecsétet, nagy földrengés támadt; és a nap elsötétt, mint egy fekete szőrcsuha, a telihold olyan lett mint a vér ...” (Jel.6:12).

Már a Jelenések 1:7 –ben a következőképpen lett bejelentve: „Ime, eljön a felhőkön, és meglátja Őt minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.”

Akkor még a zsidók is siratni fogják Őt, így áll írva a Zakariás 12:10b –ben: „... úgy hogy rátekintenek arra, akit átdöftek, és úgy gyászolják, ahogyan az egyetlen gyermeket szokták...”

Valamennyi biblia-versben ott rejlik a kulcs a bekövetkezendő eseményhez. Egészen egyértelmű, hogy egy más eljövetelel van szó és nem amikor a Jézus Krisztus menyasszonyának hazaviteléről van szó. Ez rálatál a Máté 25:31-46 –ra is: „Amikor pedig az Emberfia eljön az Ő dicsőségében, és Vele együtt az angyalok mind, akkor odaül dicsősége trónjára. Akkor összegyűjtetnek eléje minden népet, Ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.”

Aztán a 2.Thess.1:7-8 –ban ismét egy más fajta eljövetelel van szó: „... Mert amikor az ÚR Jézus megjelenik a mennyből hatalmának angyalaival, tűz lángjában, bosszút áll azokon, akik nem ismerik el Istent, és nem engedelmesskednek a mi URUNK Jézus Krisztusunk Evangéliumának.”

Úgyszintén a Jelenések 16.fejezetében található eljövételnek sincs semmi köze a menyasszony gyülekezet elragadtatásához. A hatodik harag-pohár időszakában és a Harmagedoni csata előkészítésének idején elhangzik a figyelmeztetés: „Ime, eljövök, mint a tolvaj: boldog aki örködik és vigyáz, és őrzi ruháját, hogy ne kelljen mezítelenül járjon és ne lássák szegényét.” (15.v). Ez összeköttetésben áll az ÚR napjával, amint a következő Igehelyből ki is tűnik: „... mert ti magatok is jól tudjátok, hogy az ÚR napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj” (1.Thess.5:2). Itt nyilvánvalóan Izráelről van szó, éppen úgy mint a Zakariás 14 – ben is, amikor az ÚR eljön és lábaival az olajfák hegyére lép.

A Lukács 12 –ben azokhoz intézi az ÚR az Igét, akik készenlétben kell álljanak akkor, amikor lejön a menyegzői vacsora után: „Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza URUK a menyegzői vacsoráról, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki.” (36.v). Isten beszéde annyira tökéletes! Hallelujah!

„Mi pedig nem a világ szellemét kaptuk, hanem az Istenből való szellemet, hogy felismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk kegyelemből” (1.Kor.2:12)

Istennek leírhatatlan kegyelme az, hogy az Igazság beszédét bibliailag besorolhatjuk. Az összes testvérek, akik valóban az ÚR szolgálatában állnak, kiveszik részüket a kinyilatkoztatott Ige szellemi eledelének a kiosztásában és velem együtt tanúsíthatják mint Pál apostol is: „... mivel az Isten ítélte (méltatott) minket alkalmasnak arra, hogy ránk bízta az Evangéliumot (Üdvüzenetet), úgy hirdetjük azt, mint akik nem az embereknek akarnak tetszeni, hanem a szívünket vizsgáló Istennek.” (1.Thess.2:4).

Engem nem nevezett ki egy próféta és egy apostol sem a szolgálatra, hanem maga az ÚR tűzött ki. Az én kötelességem abban áll, abban szabad álljon, hogy hirdessem ez időben Isten teljes Üdvhatározatát.

„Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, »béküljete meg az Istennel!«” (2.Kor.5:20). Az igazi hívők nagyra becsülik az apostoli-prófétikus tanítást és szívből hálát mondanak, a most lezajló szolgálatért, amely visszavezeti őket az eredeti Igéhez.

Mindazok akik nem készek a megírt Igazság beszédét érvényben hagyni annak minden részletében, legyen az bármilyen témát illetően, a Jézus Krisztus visszajövetelét is és a különféle eljöveteleket egybevéve, azt oda lehet besorolni amit Pál apostol mondott Timotheusnak, „... azt megvakítja a felfuvalkodottság, és a valóság az, hogy nem tud semmit, hanem a vitatkozás és a szóharc betegségében szenved, amelyből csak irigység, viszálykodás, istenkáromlás, gonosz gyanúsítás származik. Ezek megbomlott elméjű és az igazságot elvető emberek torzsalkodásai, ...” (1.Tim.6:4-5). Ilyen embereknek maga Isten gondoskodik arról, hogy erőteljes megtévesztőket küldjön, úgy hogy arra vannak ítélve, hogy higgyenek a hamisságnak, ami nem más mint hazugság (2.Thess.2:12). Amint már gyakrabban, úgy most is ki kell itt mégegyszer hangsúlyoznunk a 2.János 7.versét: Aki nem hiszi azt, hogy ugyanaz az Úr, aki testben feltámadott (János 20) és testben felvitetett a mennybe (Lukács 24:50), ugyanabban a hústestben jön vissza (Ap.Csel.1:9-11), nemcsak hogy egy hamis tanítás áldozata lett, hanem áldozatul esett közvetlenül az antikrisztusi szellemnek. „Mert sok hitető/tévtanító vonult ki az egész világba, akik nem vallják, hogy Jézus Krisztus hústestben jön el: ebben nyilvánul meg a hitető és az antikrisztus.”

Igy áll írva az angol Scofield-Bibliában is, amelyet Branham testvér is olvasott és amelyet én is olvasok: „... who confess not that Jesus Christ cometh tin the flesh.” Maga az Úr Jézus mondta az Ő feltámadása után: „Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban Én vagyok hústestemben!. Tappintsatok meg, és szemléljétek meg engem. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van” (Luk.24:39).

„Ez a Jézus, aki felvitetett közületek a mennybe, úgyanazon a módon jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.” (Ap.Csel. 1:11).

János azt írja tovább: „Ha valaki hozzátok érkezik, és nem hozza magával ezt a tanítást, ne fogadjátok be a házatokba, és ne is köszöntsetek őt!” (2.Ján.10).

Igenis, nagyon komoly lesz a dolog, mert még soha az elmúlt kétezer év folyamán, nem volt annyi tév- / hamistanító úton, mint napjainkban. Sőt mi több, éppen közülünk jöttek elő: „... sőt közületek is támadnak majd férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy tanítványokat toborozzanak maguk köré,

követőikként” (Ap.Csel. 20:30).

Az ő főtanításait a következőképpen lehet összefoglalni:

1. Azt tanítják, hogy a Jézus Krisztus visszajövele már bekövetkezett;
2. Hogy az elragadtatás bekövetkezett a pecsétek megnyitásával;
3. Hogy a kegyelem ideje lezárult és
4. Hogy a vér nincs többé szószólóként a kegyelem trónja előtt;
5. Hogy a feltámadás és az elragadtatás szellemileg mennek véghez és hogy máris mind a kettő bekövetkezett. Az Úrvacsora megünneplésére többé nincs semmi szükség.
6. Hogy az úgynevezett „kinyilatkoztatás”, amelyről beszélnek, azokat akik hisznek benne máris átültette az ezeréves birodalomba;
7. Hogy nem az Ige-üzenet, hanem az Ige-üzenet hordozója az, aki megelőzi Jézus Krisztus második eljövételét.
8. A legelképesztőbb állítás az: Amint Jézus Krisztus annak idején a földön volt, amikor keresztelő János az ő szolgálatát elvégezte, úgy most is a földön kellett legyen, amikor Branham testvér végezte az ő szolgálatát.

Még sok más bibliaellenes tanítások lesznek előterjesztve.

1965 december 4 –én, pontosan husz nappal az ő hazamenetele előtt, azt mondta Branham testvér „Az elragadtatás” című prédikációjában, hivatkozva az 1.Thess. 4 –től a Máté 25 -höz, tudniillik ahhoz, ami most megy véghez: **„Elhangzik egy Ige-üzenet, hogy az embereket összegyűjtse. Legelőször elhangzik az Ige-üzenet: »Eljött az ideje annak, a lámpásokat megtisztítani. Keljetek fel és hozzátok rendbe a ti lámpásaitokat.« ... »Imé, jön a Vőlegény. Keljetek fel és tisztítsátok meg a ti lámpásaitokat!« Ők megtették. Némelyek közülük megállapították, hogy nincs elegendő olaj az ő lámpásaikban. Mindazonáltal itt az ideje, hogy megtisztítsátok a ti lámpásaitokat. Ez az ideje annak, amiről Malakiás próféta 3. fejezete tanúskodik, és a Lukács 17. fejezete. A Szent-Irásnak mindeme próféciái tökéletesen rátaálálnak erre az időre és élőben láthatjuk közöttünk”** (28.oldal).

Igenis, egész világosan látjuk, amit Branham testvér a Máté 25 –ről, Lukács 17 –ről és a Malakiás 3:23 –ról mondott. Ez az Ige-üzenet, az utolsó hívás, amely most minden élökhöz intéződik. Ámen! Pontosan úgy, látjuk az 1.Thess. 4 –et a jövőben. Ezt mi is az ÚR Igéjével mondjuk: maga az ÚR fog alászállni a mennyből parancsoló hívásával (felszólító módon), ez a felszólítás az elhunytakhoz van intézve, a főangyal szavának a kíséretében és Isten trombitájával. Akkor bekövetkezik az, hogy a Krisztusban elhunytak fel lesznek támasztva, azután pedig a Krisztusban élők átöltik a hallhatatlanságot és együtt lesznek elragadtatva.

„Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba. Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó test halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül, ami meg van írva: »A halált elnyelte a győzelem«” (1.Kor.15:53-54).

Az utolsó harcot a sárkánnyal, Mihály (főangyal) és az ő angyalai fogják vezetni, a férfias Fiú elragadtatásánál: *„És levettetett a hatalmas sárkány, az ő s kígyó, akit »ördögnek« és »Sátánnak« hívnak, az egész földkerekség megtévesztője; levettetett a földre és vele együtt angyalai is levettettek.”*

(Jel.12:1-12). Mihály főangyal egész a végen Izraelért is fel fog lépni: „*Abban az időben eljön elsősorban Mihály, a nagy angyalvezér, aki a te népedet alátámasztja és megvédi. Nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt, mióta népek vannak, addig az időig. De abban az időben megmentetik néped, névszerint mindaz, aki be lesz írva a könyvbe.*” (Dán.12:1).

Az utolsó három percben, a következőket mondja Branham testvér az említett prédikációban: **„Részt akartok-e venni az elragadtatásban? Hányan közületek érdekeltek abban, hogy az elragadtatásban részt vegyenek? Mondjátok együtt: Ó Istenem, teljes szívből szeretném megragadni!”** Mennyire megszégyenültek kellene legyenek mindazok, akik azt állítják, hogy az elragadtatás már 1963-ban bekövetkezett! Énók –ról az áll írva, hogy Istennel járt és tanúsága volt Isten tetszése felől, és nem találtatott többé az élők között, mert Isten magához ragadta őt (Zsid.11). Ellenben az összes fellelkesült „elragadtatottak” még mindig itt vannak tanítványaikkal együtt! Minő egy nyomorúságos és hitványos, önkigondolt „elragadtatás”!

Az az állítás, hogy itt „a hét mennydörgés különös kinyilatkoztatásáról” van szó, egyszerűen ostobaság. Még mindig érvényes az, ami Jánosnak parancsba lett adva: „... *Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés mondott, és ne írd le.*” (Jel.10:4). Majd csak akkor hallattja a hét mennydörgés az ő hangját, amikor lejön az ÚR Szövetség anyalaként. Mindazonáltal azelőtt Vőlegényként fog eljönni, hogy hazavigye menyasszonyát. Ezzel befejezzük ezt a témát, anélkül hogy bővebben bebocsátkozzunk a sok esztelen parúzia-eszme és megtévesztő tanítások részleteibe. Határozottan, hogy nem kieszelt mesék követői lettünk, hanem úgy hisszük Isten beszédét, amint írva áll. A mi szeretett URUNK és Megváltónk visszajövetelénél be fognak százszázalékosan az összes megfelelő Igeversek teljesedni. Ugyanez érvényes AZ URUNK minden további eljövételére nézve is. Ámen.

Minden ami a Branham testvér szolgálatára vonatkozott, beteljesedett és befejeződött. Ő egy Ige-üzenettel lett megbízva, amely leleplezte Isten teljes üdvhatározatát a Jézus Krisztus második eljövetele előtt. És most mindazok akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak kihívatnak és előkészítettnek a mi szeretett URUNK és Megváltónk, Jézus Krisztus dicsőséges visszajövetelének napjára (Phil.2:16). Ez pedig azt jelenti, hogy Jézus Krisztus gyülekezete tökéletes összhangba kerül minden tekintetben Istennel és Isten beszédével, éppen úgy mint a kezdetben az igazi hívőkkel volt. Egész az „őskezdetben” nem léteztek sem hamis testvérek sem hamis tanítók, hanem a gyülekezet meg volt alapozva az apostolok és próféták alapkövére. Maga Isten illesztette be a szolgálatokat az ő felépítésére. Minden bibliai gyülekezet egy a szellemtől áthatott ébredésből keletkezett, éppenúgy mint pünkösdkor is, és így lesz a gyülekezet maga az Igazság oszlopa és alapja (1.Tim.3:15). Az igazi gyülekezet egy élő szervezet, az ÚR teste, amely fölött fejként rendelkezik. Ilyen állapot kell előálljon, most a tökéletes visszaszolgáltatás alatt.

A félremagyarázatot már mindig megelőzte a való és igaz Ige, azután következtek az értelmezések. Az ÚR elveti a tiszta Ige-magot, az ellenség pedig nyomban rá a (félre)értelmezést. „... *a szántó föld a világ, a jó mag a mennyek országának fiai; a konkoly ellenben a gonosz fiai...*” (Máté 13:38). Istennek egy valódi küldötte az Igét hirdeti; ellenben mindazok, akik isteni elhivatás nélkül prédikálnak, értelmezéseket terjesztenek el. Valahányszor hamis befolyás alá kerülnek a testvérek és idegen tanításokkal lépnek fel, hasadások keletkeznek. Egy bizonyos pozíciókra nevezik ki magukat és másokat és ezzel pedig magukhoz és az ő tanításaikhoz kötik az embereket, eltávolítva őket az Igétől és behúzáva a különös-kinyilatkoztatásukba. Így olyan gyülekezetek állnak elő, amelyek sem Isten akaratában sem Isten beszédében nem találtnak. Ezek semmiképpen sem lehetnek a Szellemtől született szervezetek, amelyek az ÚR testét képezik, hanem éppen olyan emberi szervezések mint az összes többiek. Az öskereszténységben csak egy helybeli gyülekezet létezett egy városban. Ám mindezeknek az embereknek van egy közös nevezőjük Jannesszel és Jambresszel és Dáthánnal: Viselkedésükkel mindnyájan megvetik és semmibe veszik az Isten megbízotját (4.Móz.16; 2.Pét.2:15), és ellenszegülnek az ÚR igaz beszéde hordozójának. Minden erejüket bevetik, ha törik ha szakad azon vannak, hogy az ő befolyását tönkretegyék, orvgyilkosságot követnek el rajta azzal, hogy hírnevét

tapossák és elutasítják őt. Errenézve a következőket mondotta Branham testvér: „**Megpróbálják az ő befolyását megsemmisíteni; megpróbálnak mindent romba dönteni. Ez nem más mint féltékenység. Ez Kain –nal vette kezdetét és féltékenységnek bizonyult. És ez mind a mai napig egy és ugyanaz, ha a természetes-emberi felfogásuak a szellemi felfogásuakkal találkoznak**” (1965 április 18).

Ez már az apostolok idejében is így volt, és ma sincs másképp. A legjobb példa Diotrefész, aki még János apostolt sem fogadta be (3.Ján.). Az apostol éppen azelőtt írja: „*Nem létezik nagyobb örömöm annál, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak.*” (4.v). Az Igazság mindörökké Igazság marad és a hazugság az, ami mindig is volt, tudniillik hazugság; és aki Istenből van, hallgatja Isten beszédét (Ján.8:47). Ámen.

Mireánk nézve is érvényes a mi URUNK figyelmeztetése: „*Óvakodjatok attól, hogy senki félre ne vezessen benneteket!*” Az ő figyelmeztetése még soha nem volt annyira aktuális mint ma: „*Ha valaki akkor azt mondja nektek: »Imé, itt a Krisztus«: vagy »Imé ott van Ő!«, úgy ne higgyétek el!*” Még ezek az Ige-beszédek is be kell teljedjenek. Közvetlenül az ez időben élő kihivottakhoz lett az Ige intézve, mert úgy mondja tovább: „... ha lehet még a kiválasztottakat is félrevezetni. Imé, jó előre megmondottam nektek. Ha tehát azt mondják nektek: »Imé a pusztában van!« — Judeában vagy Arizónában —, úgy ne menjetek ki oda; és ha azt mondják: »Imé a belső szobákban van!«, úgy ne higgyétek el! Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának az eljövételével is” (Máté 24:23-27). Istené legyen mindörökké a hálaadás az Ő tiszta és igaz beszédéért! És az egész nép mondjon: »Ámen-t!«

A kifogástalan próféta

„*Akkor az ÚR így szólt hozzám: »Jól mondtátok / helyénvaló a kérésük! Prófétát támasztok nektek atyjukfiái közül, olyant, mint te. Az ÉN Igéimet adom a szájába, Ő pedig elmond nektek mindent / megismertett velük mindent, amit ÉN parancsolok neki. És ha akkor valaki nem hallgat Igémre, amelyeket az ÉN nevemben mond, azt ÉN magam fogom felelősségre vonni«*” (5.Móz.18:17-19).

Ez az ígéret kizárólagosan a mi szeretett URUNK és Megváltónkra utal. Az Ő ajkán csak Isten beszéde volt — minden időben és minden helyen; soha nem adott elő egy történetet, semmi személyest, nem, csak Isten szent Igéjét. Evégett a komoly figyelmeztetés: „És ha akkor valaki nem hallgat Igémre, amelyeket az ÉN nevemben mond, azt ÉN magam fogom felelősségre vonni” (19.v).

Keresztelő János meg lett kérdezve, ha nem-e ő ez a próféta (János 1:21): „*»A próféta vagy te?« Így válaszolt: »Nem«*” A 45. versben megtaláljuk a Filep válasszát erre a prófétára való utalással: „*Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a törvényben, akiről a próféták is írtak ...*”

Péter apostol a következőképpen magyarázta meg a mi URUNK szolgálatát a zsidóknak: „*Maga Mózes mondta: »Prófétát támaszt nektek testvéreitek közül az ÚR, a ti Istenetek, olyat, mint én: őt hallgassátok mindenben, amit csak mond nektek.«* És aki nem hallgat erre a prófétára, azt ki kell írtani a nép közül.” (Ap.Csel.3:22-23). István is ráutalt eme ígéretre a nagytanács előtt: „*Ez az a Mózes, aki azt mondta Izráel fiainak: »Egy Prófétát támaszt nektek Isten testvéreitek közül, hozzám hasonlót.«*” (Ap.Csel.7:37). Mint Emberfia és Próféta, Jézus Krisztus a mi URUNK egy egyedileges szolgálati megbízatást és elhivatást kellett betöltsön. Ami az Ő ajkáról elhangzott, az kizárólagosan csak Isten feddhetetlen beszéde volt és semmi más. Az 5.Móz.18:18-19 Igevers nem alkalmazható egyetlen egy más prófétára sem, sem Mózesre sem Ilyesre, de még Branham testvérré sem.

Hadd emeljük ki mégegyszer

De hiszen Isten a mi URUNK, egy világosan érthető ígéretet adott az utolsó és legfontosabb szolgálattal kapcsolatosan: „*Számítsatok határozottan azzal, hogy elküldöm hozzátok Ilyés prófétát, mielőtt eljön az ÚRnak nagy és félelmetes napja; Ő lesz az, aki az atyák szívét a fiak szívéhez téríti, és a fiak szívét az atyák szívéhez, hogy pusztulással ne sújtsam a földet, amikor eljövök!*” (Mal.3:23-24).

Amennyire bizonyos az, hogy a Keresztelő János szolgálata által az Ó-testamentumban hívők szíve az Új-Szövetségi hívők hitéhez lett visszatérítve (Luk.1:16-17), annyira bizonyos az is, hogy most Isten fiainak a szíve visszatérítették az apostoli atyák hitéhez.

Az tény és valóság, hogy Isten semmit nem tesz, anélkül, hogy ki ne nyilatkozzon az Ő titkát az Ő szolgáltnak, a prófétáknak (Ámos 3:7), és az is tény és valóság, hogy Isten beszéde egy igazi próféta ajkán, a színtiszta Igazság (1.Kir.17:24). Bármilyen legyen az, ami az üdvtörténelemhez tartozik, a próféták előre bejelentették, Isten pedig a maga részéről beteljesítette azokat és mind a mai napig beteljesíti. A mi URUNK azt mondja a Lukács 24:44 –ben: „... *be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltároknak.*”

Mármost vegyük tekintetbe a mi időnkben. Hiszen mindenki tudja azt, hogy Keresztelő János egy megígért próféta volt (Ésaiás 40:3; Mal.3:1; Máté 11:10; Luk.3:1-20). De mi még azt is tudjuk, hogy Isten a mi időnkben teljesítette be azt az ígéretet, hogy el fog küldeni egy prófétát az Ilyés mintaképe szerint az ÚR nagy és félelmetes napja előtt (Mal.3:23-24).

Ez az ígéret összeköttetésben áll az üdvtörténelemmel a kegyelem idő végén és egész nyilvánvalóan annyira fontos, hogy maga a mi URUNK igazolta azt a Máté 17:11 és Márk 9:12 –ben. Mindkettő tény és valóság: Keresztelő János eljött az Ilyés ereje és szellemében, evégett már beteljesedettnek jellemezte az ÚR az ő szolgálatát (Máté 17:12; Márk 9:13). Azonban Ilyés prófétát úgy jelentette be a jövő időre, mint akinek a szolgálata által minden visszaszolgáltatik az ÚR visszajövetele előtt (Ap.Csel.3:17-21). Ezt az egyedi szolgálatot átéltem személyesen szem- és fültanúként a Németországi és az Egyesült Államokban tartott összejöveteleken.

Az ÍGY SZÓL AZ ÚR az ő ajkán több mint ezereszer Isten kinyilatkoztatott beszéde volt. Túlzás nélkül ki lehet mondani, hogy nem létezett próféta, de még apostol sem, akinek a szolgálatát össze lehetne hasonlítani a Branham testvér egyedi szolgálatával. Efelől ismételtan tanúvallomást tettem és megvilágítottam azt az Írás szemszögéből az elmúlt negyven év folyamán.

Branham testvér feltette egyszer a kérdést: „**Miben áll az Ige-üzenet?**” és a feleletet is megadta nyomban: „**Vissza az Igéhez; vissza az apostolok tanításához!**” Ez az ÍGY SZÓL AZ ÚR. Ilyésnek el kellett jönnie előbb, hogy mindent visszaszolgáltasson és az Isteni rendet újra helyreállítsa (Máté 17:11; Márk 9:12). Ez a beteljesedett Ige szemünk előtt. Noha Isten magához rendelte az Ige-üzenet hirdetőjét, ám az Ige-üzenete megmaradt számunkra, amely Isten képviselőjében reám lett bízva. Branham testvér végső formájában látta az ébredést a menyasszonyban az elragadtatás előtt: „**Mégis legyetek figyelmesek: Amikor elkezdődik egy ébredés a szellemi menyasszonyban, amikor elkezd Isten beszédéhez visszatérni és ahhoz mérten kiigazítani magát, legyetek figyelmesek: akkor meg fogjátok látni, hogy abban az időben az Írásból kifejlődik egy üzenet / tanítás amely megragadja a menyasszonyt...**” (1965 március 25). Igenis, az Írás beteljesedik szemünk előtt és mi ahhoz a kiváltságos nemzedékhez tartozunk, akik átélhetik ennek beteljesedését, most a Jézus Krisztus visszajövetele előtt.

Mindamellet most valami egész másegyébről van szó, tudniillik arról, hogy William Branhamban Jézus Krisztust akarják látni, hogy személyét istenesítik, hogy csalhatatlannak állítják sőt mi több még azt is állítják, hogy minden egyes szó amit kimondott, Isten beszéde volt. A számos úgynevezett utolsó üzenet hirdetői között ő lett az ige hirdetés fő témájává, sőt kultusz alakzatot csináltak belőle, úgyhogy

már nem a bibliából prédikálnak, hanem az ő prédikációiból. Noha kizárólagosan „a prófétáról” és „az üzenetről” beszélnek, egy egészen más jellegű üzenetet csináltak belőle (Gal.1).

Úgy amint Ilyésről ki lett mondva úgy Branham testvéréről is ki kell mondani: „*Ilyés ugyanolyan ember volt, mint mi ...*” (Jak.5:17a). Ő férj volt, ő édesapa volt, ő éppen olyan ember volt mint bárki más közülünk. Ezt legjobban az ő vadász-kirándulásai igazolják. A természetfölötti nem William Branhamtól származott, hanem Isten maga volt annak kieszközölője. A mi Megváltónk, Próféta- és Emberfiaként így tett tanúbizonyságot: „*Nem Én teszem ezeket a műveket, hanem az Atya, aki Én-bennem lakik, Ő véghez viszi az Ő műveit!*” Pontosan így történt a mi időnkben is.

Bizonyára minden gyógyítói-istentisztelet közben elismételte Branham testvér a János 5:19-ben írottakat: „*Bizony, bizony, mondom néktek: a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak ha látja, hogy mit tesz az Atya; mert amit Ő tesz, azt teszi a Fiú is, hozzá hasonló módon.*” A Branham testvér összejövetelein számtalanok átélhették — különösen amikor a betegekért imádkozott — testvérünk emberi tehetetlenségét. Mindazonáltal azután bekövetkezett a természetfeletti éppenúgy, mint a mi URUNK szolgálatában is: a fény, a tűzoszlop leereszkedett és az ÚR angyala az ő jobb felén állt és részletek lettek neki megmutatva ama bizonyos személy életéből, akiért imádkozni készült. Ő maga ezt mondja az ő tanúvallomásában: „**Közvetlenül a kezdetben megjelent nekem az ÚR angyala miközben megismertette velem, hogyan kell eljárnom szolgálatom nyomán, hogy egy fényességet fogok látni és egy hangot fogok hallani, amely hozzám szól, és hogy látomásokat fogok látni**” (Full Gospel Businessmen’s Voice). Következésképpen nem William Branham volt az, aki természetfeletti dolgokat cselekedett, hanem a Mindenható Isten, Őt egyedül illett minden tisztelet mindörökké.

Látjuk egyrészt Branham testvért úgy, mint a mi időnkre megjövendőlt prófétát, akinek egy csalhatatlan szolgálata volt, aki látomásokat látott és akinek hihető módon elhangzott ajkáról: „**ÍGY SZÓL AZ ÚR!**”, és ez megfelelt a tényállásnak. Másfelől pedig egy prédikátor is volt, és amint ismételten saját maga is mondta, egy egész egyszerű ember, egy Isten kegyelméből megmentett bűnös.

Mindamellettt a testvérek félreértették az ő kifejezéseit és félreértelmezték azokat anélkül, hogy Isten beszéde izgatta volna őket, különböző biblia-ellenes tanításokat koholtak ki — mindig azzal az állítással: „a próféta így mondta!” Ezzel pedig nemcsak azt forgatták ki a saját vesztükre, amit Branham testvér mondott, hanem a mi URUNK szavait is és azt is, ami az Írásban Pál apostol vagy a többiekől hátra lett hagyva (2.Pét.3:16).

Mindent helyesen kell osztályozni

Legelőször 1955 augusztus 13 –án hallottam Branham testvért mondani a Zakariás 14:7 –ből, hogy „világosság lesz az estvének idején”. Mi tudjuk, hogy ezzel az üdvösség napjának utolsó prófétikus szakaszát vélte, amelyben mi most élünk. Az esti idő folytonosan átment az éjféli idejébe, amikor is fennhangon hallatszik a kiáltás: „*Figyelem, a Vőlegény jön!*”

Zakariás 14 felmutatja az Izráellel való összefüggést: „*Azon a napon azonban nem lesz sem hideg, sem fagy, sem jég; egy egvedüli Nap lesz — az ÚRNAK jól ismert — nem lesz változat külön nappal és külön éjszaka, és az estvének idején is világosság lesz. Azon a napon élő folyóvíz fakad Jeruzsálemből, egyik ága a keleti tenger felé folyik, másik ága a nyugati tenger felé; így lesz télen nyáron át. Az ÚR lesz a király akkor az egész földön; azon a napon az ÚR lesz az egyetlen Isten, és neve az »EGYETLEN« lesz.” (6-9). Ezek a versek Izráellel állnak összefüggésben, Jeruzsálemmel, az ÚR –al, aki abban az időpontban Király lesz az egész föld kerekiségén.*

Mindazonáltal mert ez az Ige egy prófétikus Ige és mert Branham testvérnek egy prófétikus szolgálata volt, felhasználta ezt az Igeverset úgy a gyülekezetre vonatkozva, mint az ő szolgálatával kapcsolatosan is; szellemileg kifejezve sok minden párhuzamosan folyik le Izráel és a gyülekezet

között.

A Lukács 17:20-37 –ben világosan és érthetően összefoglalta az ÚR a végidőt. Az Ő visszajövetelét a következő szavakban vázolja: „*Mert ahogyan a villám cikázik, és az ég aljától az ég aljáig egyszerre villan fel és fénylik, úgy jön el az Emberfia is az Ő napján.*” (24.v).

Az Ő eljövetele előtti időszakaszról a következőket olvassuk: „*És amint a Nőe napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is: ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek, egészen addig a napig, amíg Nőe be nem ment a bárkába. Azután jött az özönvíz, és elpusztított mindenkit.*” (26-27v).

„*Éppen úgy lesz, mint ahogy Lót napjaiban történt: ettek, ittak, adtak, vettek, ültettek, építettek; de azon a napon, amelyen Lót kiment Sodomából, tűz és kénkö esett az égből, és elpusztított mindenkit*” (28-29.v).

A következő Igeverset ismételten kihangsúlyozta Branham testvér: „*... Ugyanígy lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia leleplezi magát.*”

Létezett egy olyan időszakasz is, amelynek folyamán Nőé prédikált; egy időszakasz, amelyben Lót Sodomában tartózkodott. Pontosan így létezett a mi napjainkban is egy időszakasz, amelyben a felmérhetetlen szolgálat folytatódott és amelynek folyamán az Emberfia ugyanazon a módon kinyilatkoztatta magát mint az Ábrahám idejében és mint a Jézus Krisztus napjaiban. De végülis eljött az a nap is, amelyen Nőé bement a bárkába és az a nap, amelyen a két angyal kiragadta Lót –ot Sodomából (1.Móz.19). Mi arra a dicsőséges napra várunk, amikor haza visz minket az ÚR.

„*Éppen ezért szilárd meggyőződése és vélekedése, hogy az, aki elkezdte bennetek a jó munkát, el is végzi azt a Krisztus Jézus napjára*” (Filipi 1:6).

„*Ragaszkodjatok, kapaszkodjatok az élet Igéjében, nékem dicsekedésemre majd a Krisztus napjára, hogy nem futottam hiába, és nem fáradtam hiába*” (Filipi 2:16).

„*Mondom nektek: azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban: az egyik felvételik, a másik pedig ott hagyatik; ketten örölnék egy kézi darálóval: az egyik felvételik, a másik pedig ott hagyatik. Ketten lesznek a mezőn, az egyik felvételik a másik ott hagyatik.*” (Luk.17:34-36). Óh, mennyire tiszta és világos Isten beszéde, hacsak a Szent Szellem által van kinyilatkoztatva!

A Jelenések 10:7 felől és az ott megemlített „hetedik angyalról” sajnos még mindig bizonytalanság ill. az érthetlenség áll fenn. Noha egyidejűleg mindenkinek felfogható kellene legyen, hacsak elolvassa a két előző fejezeteket, hogy ez „a hetedik angyal” az előző hathoz tartozik, akik a hetedik pecsét időszakára alatt sorozatosan trombitálni fognak (megfújják a kürtöt 8 és 9.fej).

„A másik erős angyalról”, aki a Jelenések 10:1-ben leszáll az égből és hatalmas hangon felkiált, ahogyan az oroslán ordít (Jer.25:30; Hóseás 11:10; Jóel 4:15-16), azt mondta Branham testvér: „**Ha figyelemmel kísértétek: ez Krisztus. Az Ő-Testamentumban Szövetség Angyalának lett nevezve. Most pedig eljön a zsidókhoz ...**” (1963 március 17).

Branham testvér tovább részletezi: „**Itt visszatér a 10. fejezetben az Ő visszajövetelének időpontja után**” (1963 március 18).

Akkor beteljesedik: „*... rajtaütésszerűen eljön templomába az ÚR, aki után vágyódtok, és a Szövetség angyala, aki után vágyódtok, kétségtelenül eljön!*» — ezt mondja a Seregek URA. De ki bírja majd ki eljövetele napját, és ki állhat meg, amikor megjelenik? Mert olyan lesz az, mint az ötvösök tüze, és mint a ruhatisztítók lúgja ...” (Mal.3:1b-2).

A gyülekezet hetedik angyaláról csak a Jelenések 3:14-22 –ben van szó; azután nincs többet szó róla. Ez volt az utolsó Ige-üzenet az utolsó gyülekezeti korszakhoz, amely a menyasszonynak a Völegény eljövételével fejeződik be, ugyanis az elragadtatással fog véget érni.

A Jelenések 8 –ban, közvetlenül a hetedik pecsét megnyitásánál, a 2.verstől kezdve a hetedik „trombitáló-angyalokról” olvasunk, akik Isten előtt állnak. Pontosan ismertette vagyunk azzal, ami egyenként történik, amikor is az angyalok sorozatosan megfújják a trombitát; és miután a hat megfújta az ő trombitáját (8.és 9.fejezet), jön a bámulatosan hatalmas bejelentés: „... *hanem azokban a napokban, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja, amikor ez megfújja a trombitát, befejeződik az Isten titka, úgy ahogyan megbízhatóan hírül adta azt örömezenetként, szolgálóinak a prófétáknak!*” (Jel.10:7).

Branham testvér, valahányszor a 7.verset idézte, mindig is „titkokról” beszélt többes számban, sőt többszörösen „Isten titkairól” is. Mindemellett a 10.vers érintetlenül marad „Isten titka” –ként egyes számban, és a Szent Írás tanúságtétele szerint Jézus Krisztus leleplezetten „Isten titka”. És ismételtén látjuk az összeköttetést a gyülekezet és Izráel között. Magunk előtt látjuk a gyülekezet hetedik angyalát, aki 1963 február 28. egy látomás alapján elindult az Arizonai hegyekbe, ahol egy felhőbe burkolva megjelent neki hét angyal, miközben hét hatalmas mennydörgést (szószorosan mennykőcsapást) hallott. Ott kapta az utasítást a hét pecsétek megnyitására.

És úgyszintén látjuk a hetedik trombitáló angyalt is, ezzel pedig beteljesedik a Jelenések 10:7. Amikor megfújja a hetedik angyal az ő harsonáját, elkezdődik a királyi birodalom: „*Mármost a hetedik angyal is megfújta a harsonát: és hatalmas hangok megszólalását lehetett hallani a mennyben: »A világ felett a királyi uralom a mi URUNK- é és az Ő Felkentjé / Krisztusáé lett, és Ő fog uralkodni örökkön-örökké«*” (Jel.11:15). Ez pontos és biztos.

Azelőtt a 10.fejezetben a 8.verstől át kellett vegye János a kinyitott könyvet az angyal kezéből, és el kellett fogyassza azt, azután pedig ismét prófétálnia kellett *sok népről és nemzetről, nyelvről és királyról*. Határozottan, és mint ahogy nem lehet tökéletesebb, akkor fellép Isten két tanúja Jeruzsálemben (11.fej) és három és fél éven át prófétálni fog. Az ő szolgálatuk teljesítése után megöletnek és három és fél nap után felvételnek egy felhőben a mennybe. Közvetlenül ezután kikiáltatik a királyi uralom. Istennek beszéde egyszerűen tökéletes, számunkra nem marad más hátra mint mindehez „Áment” mondani.

Istennek szolgálni, az Ő akarata nélkül

Branham testvér 1965 november 27. egy az ő utolsó prédikációi alatt, két óra és 29 percen át kezelte ezt a témát miközben kiemelte a különbséget azok között, akik egy megbízatást kaptak és azt végrehajtották, és azok között, akik úgymond megbízták önmagukat úgy vélve, hogy egy megbízatást teljesíteniük kell. Igenis, és ki az aki Isten akaratában találtatik, és ki az, aki azzal amit tesz, Isten akaratában találtatik? De hiszen csak az, akit maga a mennyek Istene elrendelt egy szolgálatra ezen a földön. Nőé, Mózes, Ilyés, Keresztelő János, Pál apostol — ők mindnyájan elmondhatták önmagukra nézve, hogy mindent amit tettek az ÚR beszéde és parancsa szerint tettek (1.Móz.7:5; 2.Móz.39:42; 1.Kir.18:36; Luk.3:2; Ap.Csel.26:16).

Mi történt a mi időnkben Isten akaratának az alapján? Avagy a Branham testvér hazamenetelével 1965 decemberén, abba hagyta-e vagy befejeződött-e Isten működése ezen a földön? Hogyan folytatódott az Ő műve a Branham testvér hazamenetele után? Ki az, aki már azelőtt részesült egy elhívásban? Ki az, aki gondoskodott arról, már közvetlenül a Branham testvér hazamenetele után, hogy az ő prédikációi, amelyek csak hangszallagokra lettek felvéve, ki legyenek nyomtatva? Mi az oka annak, hogy valamennyi úgynevezett Isten utolsó üzenetének hirdetői, eltitkolják a zökkenőmentes, zavartalan átmenetet? Ki az, aki tervbe vette és megszervezte az első összejöveteleket úgy Európában

mint a föld valamennyi országaiban? Ki az, akit maga Isten bízott meg, az eledelt elraktározni és kiosztani? Kinek adtak pontos utasítások, maga a mi URUNK ajkáról elhangzóan? És ki az, aki ezidőben mindent pontosan az ÚR utasítása szerint cselekedett?

Mármost mi legyen mindazokkal, akik valamikor, sőt évtizedekkel azután jöttek arra az ötletre, hogy Isten szolgálatába álljanak? Így köznyilvánosságra hoznak több köteteket a próféta élet-történetével, különféle könyveket adnak ki, amelyekben valóban csak személyesen „Branham” van kezelve. Avagy a mi URUNK és Megváltónk élettörténetével van dolgunk, vagy az üdvtörténelemmel? Csak az Ő körülmetélése van megemlítve nyolc napos korában (Luk.2:28), azután tizenkétévesen a templomban (Luk.2:42), és azután csak harminc évesen, amikor elkezdte az Ő szolgálatát (Luk.3:23). Avagy Keresztelő Jánosról és az ő élettörténetéről találunk-e egy külön könyvkiadást? Avagy találunk-e Pál apostol és az ő élettörténetéről egyet? Ráadásul össze lett gyűjtve 333 kép a Branham kultusz életben tartásának céljából. Egy másik könyvben harminchat személlyel tartott interjú van előadva, amelyek ismételen Branham testvérre és az 1965 tartó időszakra emlékeztetnek. Mi történt? Létrejött egy emberimádat. Ennél fogva nem Krisztus a fő téma. Mi köze legyen ennek Istenhez és a biblia üzenetéhez? Amit Isten jelenidőben végez, azt megtagadják, visszautasítják és elhallgatják. Így létrejött egy soha nem jóvátehető fejetlenség, előokozva azok részéről, akik úgy vélik, Istennek egy szolgálatot kell tenniük, egy közvetlen elhívás vagy egy küldetés nélkül.

Isten mindent helyre fog állítani

„Hálát adok a Krisztus Jézusnak, a mi URUNK -nak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor elrendelt engem az Ő szolgálatába” (1.Tim.1:12).

Én annak következtében írok, mint aki 1949 pünkösd napján, a Bach utcai Hamburgi Elim gyülekezetben, Isten kegyelméből tökéletes üdv-élményben részesedtem. Én annak következtében írok, mint aki 1952 óta prédikál, 1959 óta fordítom a Branham testvér prédikációit, és mint aki 1964 óta világszerte szünetmentesen missziói küldetésben vagyok úton. Én annak következtében írok, mint aki Branham testvért személyesen ismertem, vele együtt egy autóban utaztam, vele együtt egy asztalnál étkeztem, az ő 21 levelét 1962 –től 1965 –ig még mindig őrzöm. Mégis ez mind semmi ahhoz a felülmúlhatatlan megbízatási felelőséghez képest, amellyel maga az ÚR bízott meg és amit Branham testvér tanúk előtt kétszer is igazolt. Ennek hűségesen eleget tettem és nagyon hálás vagyok, hogy a hátam mögötti évtizedek alatt végzett Igehirdetésnek, eredményes gyümölcseit láthatom.

Ami mélységesen szétszaggat engem, az a reménytelen nagy összevisszaság azok között, akik Branham testvérre hivatkonak. Az ellenségnek sikerült, nemcsak a mennyben, azután pedig az Édenkertben majd Izraelben nagy pusztítást végezni, hanem éppen úgy a mi időnkben az úgynevezett „végidőre szóló üzenet” követői között is. A sátán mindig ott okozza a legnagyobb bajkeverést és vizsályt, ahol Isten különösképpen hatékony, ide tartozik a Betlehem és annak környékein lezajló gyermekgyilkosság is a Jézus Krisztus első eljövetelkor, mivel meg lett ígérve, hogy Betlehemben kell az Üdvözítőnek megszületnie (Mik.5). De az Új-Testamentumi gyülekezetben is tovább folytatta gonoszkodási művét: már mindjárt a kezdetben belopakodtak az elbitangolt tévtanítók a Bálám és a Nikolaiták tanításával és fellépet egy Jézabel nevezetű asszony is, akinek sikerült, Isten szolgáit elcsábítani, miközben prófétanőnek és tanítónőnek adta ki magát (Jel.2:20).

A mi időnkben pedig célkitűzésül vette magának a sátán, a gyülekezet megsemmisítését, mindazokat akik már elkezdve a Branham testvér szolgálata által és még most is ki lesznek hívva és tovább vezetve. Itt, ezen a helyen, ahonnan hirdetik és hordoztatik az Ige-üzenet szerte a föld végső határáig, különösképpen őrzöngött az ellenség. A pokoli támadás, éppen azt a helyet érte, amelyet Isten maga rendelt el, az eledel eltárolására és azután annak kiosztására. Különösen 1979 óta, sok drága lelket vett az ő befolyása alá, akik első látásra elutasították maguktól az Igaz Igehirdetést és elfordultak a gyülekezettől is.

Mindazonáltal Isten tökéletes akarata továbbra is véghezmegy. Az Ő igaz Beszéde, amely az egész földkerekségre eljut, megteszi elrendelt hatását a kiválasztottak között, akiket lehetetlen félrevezetni. Maga a Megváltó örökös a megváltottak fölött, a Vőlegény örökös a menyasszony fölött. A mi szeretett URUNK határozottan véghez fogja vinni az Ő művét. Ő egy folt és ránc nélküli gyülekezetet fog maga elé állítani. Én kitartok amellett, hogy a végén egy nagy sereg lesz kész az elragadtatásra, úgy amint 1981 –ben látomásban láttam. Bár találnának vissza az eltévedt juhok a nyájhoz és a Jó Pásztorhoz, úgy hogy teliszámban találtassék ama nagy sereg és hazavihesse a Vőlegény az Ő menyasszonyát.

Pál apostol búcsút vesz

Pál apostol el akart búcsúzni a testvérektől mielőtt visszatért volna Jeruzsálembe az ő három missziói utazása után, Ázsia és Görögországon át, és magához hívatta Miletben a véneket Efézusból. Ott kiöntötte nekik az ő szívét: de hiszen megismertette velük Isten egész üdvhatáratát és most szívükre fektette azt, hogy vigyázzanak magukra és a nyájra, amely fölé felügyelőként kinevezte őket a Szent Szellem. Mert jól tudta azt, hogy maga a gyülekezetből fognak fellépni azok a testvérek, akik fonák tanításokat adnak elő, hogy tanítványokat toborozzanak maguk köré és a nyáját szétpusztítják mint a farkasok, éppen evégett lelkükre beszélve figyelmeztette őket az éberségre és óvatosságra.

A Rómabeli gyülekezettől is elbúcsúzik az apostol a 16.fejezet 24-27 –es verseiben teljes tudatosságában lévén az ő Igehirdetési felelőségének és megemlíti ama titkot, amely el volt rejtve a világ kezdete óta, ám most a Szent Iratok által le lett leplezve. Az apostol kitűzött célja az volt, amint már az 1.fejezet 5 –ik versében határozottan kijelenti, hogy kieszközöljön egy folyamatos hitengedelmességet valamennyi hívők között a nemzetek közül, azzal az eredménnyel, hogy egy tiszta szűzet állítson a Krisztus elé (2.Kor.11), egy kifogástalan gyülekezetet (Efézus 5).

Hasonlóképpen cselekedtem én is a már most több mint 50 év alatt, miközben a reánk bízott Evangéliumot, Isten tiszta beszédét az egész földkerekségén hirdettem. Bizonyára személyes döntéseimet illetően nem hoztam mindenben helyes határozatokat, ellenben a Szellem kardja, „*amely Isten beszéde*”, a sok évek elteltével soha ki nem fogyott ajkamról. Az Efézus 6:10-20 –at vezérfonalul tűztem ki magamnak és a megbízást, amelyet az ÚR –tól kaptam, fáradhatatlanul teljesítettem. És a felszólítást is a 2.Tim.4:1-5 –el kapcsolatosan, haladéktalanul teljesítettem. Először Branham testvér figyelmét irányította az ÚR ezekre az Igeversekre még Jeffersonville –ban, később pedig nekem is rendelkezésemre lett adva Marseille –ban. És betűszerint beigazolódott, ami ezekben az Igeversekben áll: „... *Mert eljön egy idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el (kibírhatalannak tartják), hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat tanítók után, mert viszket a fülük / vágyódásukat fülük csiklandozására központosítják.*” Egyetlen egy időpontban sem hagytam el az Igét, hanem annál inkább felleptem azzal „*alkalmatos vagy alkalmatlan időben*”, a kiválasztottakért és „*az Igazságért, amely maradandóan bennünk lakik, és közöttünk lesz örökké.*” (2.Ján.2).

Mármost előrehaladott korban vagyok és nem tudom, hogy mennyi ideig leszek még képes, utazásokat magamra venni úgy mint eddig. Evégett az én kívánságom is abban áll, hogy a szolgáló testvérek világszerte szívügyükké tegyék az éberséget és legyenek körültekintőek, az Igéhez és az Igazsághoz hűségesek maradjanak és az Isten nyáját mindig tiszta szellemi eledellel lássák el.

Pál apostollal én is kinyilváníthatom: „*Végezetre eltétem nekem az Igazság koronája, amelyet megad nekem az ÚR, az igaz bíró a napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az Ő megjelenését / akik az Ő megjelenését kedvelték.*” (2.Tim4:8). Hogy megérte a fáradságot, Isten akaratának megfelelően eljárni, amint az ÚR parancsban adta nekem, erről meg vagyok győződve.

Az ÚR kihívta az Őveit az összes nép és nemzet közül, ők valamennyien bibliai hívők lettek, Isten gyermekeivé lettek, a Bárány vérében megmosottak és a Szent Szellem vezeti őket minden Igazságban. Ők valamennyien újjászülettek élő reménységre, a Szent Szellem által megújítottak, átérték a tökéletes megigazolást, és vádmentesen állnak Isten színe előtt. A sátán, a testvérek vádlója legyőzetett, és a mi hitünk ama győzelem, amely legyőzte őt és az egész világot.

A végidő itt van Az Ő eljövetele közel

A Máté 24; Márk 13; Lukács 21 –ben egy mély betekintést kapunk a végidőt kísérő jelenségekre. Ott szó van háborúkról, földrengésekről, éhségről és járvány-pestisekről, amelyek ez év 2010 folyamán nagy számban érték a földet.

A nagy és nehéz földrengés Haitiban, január 12 –én 300.000 ember haláláldozatát követelte, és ez nem volt elég, most még a kolera is kitört, aminek máris több mint ezer ember esett áldozatul. Február 27 –én Chileban is több száz áldozatot követelt egy földrengés. A földrengést követte egy szökőár, amely ellepte a tengerparti térséget.

Márciusban hetekig megbénította Európában a légi forgalmat egy vulkanikus kitörés hamu felhője Izlandiából.

Augusztusban bekövetkezett Pakisztán területén egy nagy és nehéz árvízjáratos katasztrófa, a vízáradat a halálba ragadott 1100 embert a szószoros értelmében, ezenfelül milliók lettek hajléktalanok.

Az Iraki háború is éppenolyan értelmetlen volt mint minden más háború, amelynek során sok iraki lakos és amerikai katona életükkel kellett fizessenek. Mennyi bánatot és szomorúságot hozott magával a háború az iraki lakosságnak! Afganisztán, Kirgizisztán és az Afrika elfelejtett háborús csapatait sem akarjuk említetlenül hagyni.

Az utolsó katasztrófa jelentés Indonéziából érkezett hozzánk, ahol majdnem egyidejűleg a 3000 m magas Merapi vulkán kitört Java –ban és Szumátrában egy földrengés volt, ez pedig a maga részéről elindított egy szökőárat. A Merapi körüli térségben már 2006 –ban 6000 ember esett áldozatul egy nagy földrengésnek. Úgyszintén a Filipi szigetekről is vulkán-kitöréseket jelentenek.

Aztán az általános felmelegedés, a klímaváltozás amelynek következtében előállnak egyrészt a nagy szárazsági időszakok és árvízes katasztrófák, másrészt pedig szélviharok (hurrikán) és hirtelen hideg hullámok. Útat tör magának szabályosan vagy szabálytalanul minden és az egész világ felteszi magának a kérdést, mivel kell számolnunk vajon a következő pillanatban. Itt a végidő: de hiszen mindezen jelenségek előre be lettek jelenteve; mindez hozzátartozik a végidő eseményeinek sorrendjéhez. Mindazonáltal semmi szükség arra, hogy mindezen dolgok elkeserítsenek / leverjenek, mert: *„Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a ti fejetekeket, mert közeledik a ti megváltásotok.”* (Luk.21:28). Így mondotta maga a mi URUNK.

Éves elszámolás

Az elmúlt évet kiváltképpen áldás kísérte. Isten kegyelmet adott újra, úgyhogy a következő országokban hirdethetem az Ő drága és szent beszédét: Thaiföldön, Laoszban, Kambodzsában, Peruban, Haitiban, Pakisztánban, Ukrainában, Szingapurban, Ausztráliában, Új-Zélandiában, Tschádban, Burkina Fázóban, Nigerben, Togóban, Gabunban, a Kongói Köztársaságban, Zambiában, Dél-Afrikában, Romániában, Indiában, Nepálban, Malayziában és a Filipi szigeteken. Több mint 120.000 ember vett részt egyedül az Afrikai összejöveteleken. Ezek az összejövetelek részben konferenciai csarnokokban lettek megtartva több száz résztvevővel, részben pedig sport stadionokban

több ezer részvevővel, sőt a prédikációk egy része országszerte ki lett sugározva, úgy hogy összesen több millióknak megadatott a lehetőség az ezidőre szóló Ige-üzenetet, az örök-érvényű Evangéliumot meghallgatni.

Csak a Lufthansa és a Star Alliance légitársasággal 64 repülőjáratot tettem meg november végéig; ehhez még hozzácsatolódnak az Air France, Emiratesz és más légitársaságokkal tett repülőjáratok a különböző országokon belül.

A kapcsolat teremtés azzal az egynéhány kevés nemzetséggel, ahova nem juthattam még el személyesen, az internetátvitel segítségével valóra váltható minden hónap első hétfőjén. A novemberi első hétfőjén 677 számítógép volt bekapcsolva 76 különböző országban. Ezen a módon részt vehetnek az összejövetel kisugárzásában úgy az egyéniek, mint több csoportok is, sőt egész gyülekezetek, akiknek nincs meg a lehetőségük, személyesen köztünk lenni. Azonfelül Ausztráliában, Új-Zelandiában, Kanadában, az Egyesült Államokban és Oroszországban valamint Dél-Afrikában további rendszeres rádió- és tévéközvetítéseiteink vannak.

Én megtettem a magam részéről amit megtehettem, és ti is szeretett testvéreim és szeretett testvérnők, hozzájárultatok a magatok részéről imádságaitok és adományaitokkal; és az ÚR Isten szerfelett megajándékozott kegyelemmel. Nagyszerű szem- és fültanúja lenni annak, hogy hogyan kalauzol a Szent Szellem kinyilatkoztatás által az egész föld kerekéségén egy tanításban és felismerésben, igenis bevezet minden Igazságba.

Bizalommal tekintünk a jövőbe, mert tudatában vagyunk annak, hogy minden hónap és minden nap közelebb visz bennünket ama nagy eseményhez, amelyre sóvárogva várunk. Bizonyára az idő nem várat többé hosszasan magára, és akkor mindnyájan el tudjuk mondani: „*Ő mindent helyesen cselekedett!*” (Márk 7:37).

Szeretett testvéreim és szeretett testvérnők, az 2011 évre mindnyájatok számára szívből kívánom Isten gazdag áldását.

Isten megbízásából munkálkodva

Frank testvér

Így lehet bennünket elérni:
Misszió-Központ
Postfach 100707
D-47707 Krefeld

Telefon: 02151/545151
Fax:0251/951293

e-mail: volksmission@gmx.de vagy
E.Frank@freie-volksmission.de

Hhomepage: <http://www.freie-volksmission.de>

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.